

1527.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego.

Zagadnienie żywienia zbiorowego nabiera specjalnego znaczenia w okresie budowy fundamentów socjalizmu w Polsce.

Wielki wzrost zatrudnienia, włączenie kobiet do pracy produkcyjnej, masowe szkolenie młodzieży — wszystko to powoduje i powodować będzie stały wzrost ilości konsumentów w zakładach żywienia zbiorowego. W roku 1955 będzie 11.000 zakładów żywienia zbiorowego, a liczba żywności dziennie osiągnie cyfrę 2.200.000.

Dotychczasowy rozwój żywienia zbiorowego wskazuje wyraźnie na szybki proces uspołeczniania zakładów gastronomicznych.

Obecnie udział uspołeczniionych zakładów żywienia zbiorowego w istniejącej obecnie sieci zakładów wynosi w miastach 56,3%, obsługując ponad 78% konsumentów, korzystających z obecnie istniejącej sieci zakładów zbiorowego żywienia.

Jakkolwiek rozbudowa sieci zakładów żywienia zbiorowego podjęta była z uwzględnieniem elementów przemysłowego i przebudowy struktury gospodarczej kraju, to jednak stan żywienia zbiorowego na obecnym etapie nie zadowala zwiększonych potrzeb mas pracujących.

Plan 6-letni, zakładając wysokie podniesienie dochodu narodowego i wzrost dobrobytu mas pracujących spowoduje w efekcie wzrost realnych płac pracowniczych i stałe podnoszenie ich stopy życiowej, a co za tym idzie zmiany w poziomie odżywiania się i w strukturze wydatków na żywność. Zmiany te będą wpływać zasadniczo przede wszystkim na jakość posiłków, potrzebę ich różnorodności i wyboru asortymentowego w dostosowaniu do wymagań i zwiększonych możliwości płatniczych konsumentów.

Z drugiej strony jakość odżywiania, szczególnie jakość posiłków w zakładach żywienia zbiorowego, ich wysoki poziom — stanowi warunek nieodzowny wzrostu wydajności pracy i gotowości do pracy mas pracujących. Wynikające stąd zadania żywienia zbiorowego są niezwykle ważne.

Dla realizacji zadań w zakresie żywienia zbiorowego należy:

- 1) wzmocnić organizację aparatu żywienia zbiorowego w centralach spółdzielni przez wyodrębnienie komórek żywienia zbiorowego i ustalenie zasady jednolitego kierownictwa i esbistej odpowiedzialności,
- 2) rozbudować szeroką sieć zakładów żywienia zbiorowego w nowobudujących się osiedlach,
- 3) ustalić właściwą obsługę miejscowości uzdrowiskowych i wypoczynkowych przez rozbudowę sieci zakładów gastronomicznych i usługowych,
- 4) zapewnić dostawę nowoczesnych maszyn i sprzętu dla zakładów żywienia zbiorowego dla osiągnięcia mechanizacji i automatyzacji pracy,
- 5) usprawnić system zaopatrywania zakładów w surowce żywnościowe przez wprowadzenie zakupów zdecentralizowanych i rozbudowę zakładów pomocniczych,
- 6) podnieść jakość posiłków przez wprowadzenie obowiązujących receptur, opartych na zasadach naukowych,
- 7) wzmocnić kontrolę sanitarną zakładów dla podniesienia stanu higienicznego,
- 8) podnieść kwalifikacje personelu zatrudnionego i zapewnić dopływ nowych przeszkolonych kadr.

W związku z powyższym Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Organizacja aparatu żywienia zbiorowego.

§ 1. 1. Związek Spółdzielni Spożywców i Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” dokonają pod nadzorem Ministra Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r. zmian w swej strukturze organizacyjnej na zasadach, określonych w niniejszej uchwale.

2. Reorganizacja organizacji spółdzielczych, o których mowa w ust. 1, polegać ma na wyodrębnieniu w strukturze organizacyjnej central i jednostek terenowych — komórek żywienia zbiorowego.

3. Do określonej w ust. 2 struktury dostosowane będą zasady finansowania i sprawozdawczości, które powinny dawać obraz działalności gospodarczej na odcinku żywienia zbiorowego.

§ 2. Do zakresu działania zorganizowanych stosownie do § 1 komórek żywienia zbiorowego należeć będzie:

- a) opracowywanie planów technicznych, zatrudnienia, produkcji i obrotów oraz kontrola wykonania tych planów,

- b) opracowywanie planów inwestycji, modernizacji i kapitalnych remontów oraz kontrola wykonania tych planów,

- c) opracowywanie zbiorczych planów finansowych i kontrola ich wykonania,

- d) sprawy zaopatrzenia i zbytu,

- e) nadzór techniczny, technologiczny i kontrola jakości produkcji,

- f) sprawy racjonalizacji.

II. Sieć lokali.

§ 3. Dla zapewnienia wykonania planu sieci i uniknięcia dewastacji urządzeń lokali gastronomicznych istniejące lokale gastronomiczne nie mogą być użyte na inne cele bez zgody Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 4. 1. Zleca się Ministrowi Handlu Wewnętrznego ustalenie w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. wykazu przedsiębiorstw gastronomicznych, przejętych po r. 1945 na cele nie związane z prowadzeniem otwartych zakładów żywienia zbiorowego, z podaniem jednostek organizacyjnych, użytkujących te lokale.

2. Na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego nastąpi w trybie i na zasadach, określonych obowiązującymi przepisami, przekazanie lokali, o których mowa w ust. 1, na potrzeby zakładów żywienia zbiorowego.

3. Ewentualne spory między zainteresowanymi ministrami odnośnie do przekazania lokali rozstrzyga Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Prezydium właściwych rad narodowych udziela pomocy przy realizacji planu sieci zakładów żywienia zbiorowego w szczególności przez przydzielanie lokali sąsiadujących z zakładami gastronomicznymi celem umożliwienia rozszerzenia placówki żywienia zbiorowego.

III. Zaopatrzenie materiałowe.

§ 6. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do włączenia do planu importu na 1951 r. importu maszyn i urządzeń dla zakładów żywienia zbiorowego w oparciu o zapotrzebowania, wynikające z planów importu na r. 1950 przedsiębiorstw, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego i złożone przez Ministra Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 15 grudnia 1950 r.

§ 7. Dla realizacji zapotrzebowania zakładów żywienia zbiorowego na maszyny i urządzenia w latach 1951—1955:

1) Minister Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 15 listopada 1950 r. zgłosi zapotrzebowanie Ministrom: Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Lekkiego oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Drobnej Wytwarzalności, przedstawiając odpis tego zapotrzebowania Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2) W ciągu miesiąca od dnia otrzymania zapotrzebowania Ministrowie: Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Lekkiego oraz Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwarzalności przedstawia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, w jakim zakresie podległe im przedsiębiorstwa mogą pokryć zgłoszone zapotrzebowania, a w przypadku konieczności wykonania prototypów ustala terminy ich wykonania.

3) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali, w jakim zakresie zapotrzebowanie zakładów żywienia zbiorowego będzie włączone do planów produkcyjnych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego i drobnej wytwarzalności oraz ewentualnie w jakim zakresie zapotrzebowanie to będzie pokryte z importu.

§ 8. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego uwzględni w rozdzielniku samochodów ciężarowych potrzeby przedsiębiorstw, podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Gastronomicznego, w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r.

IV. Zaopatrzenie surowcowe.

§ 9. 1. Zleca się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Centralnemu Związkowi Spółdzielczemu wydanie do dnia 1 grudnia 1950 r. przepisów, określających źródła zakupów surowców (artykułów żywnościowych) dla zakładów żywienia zbiorowego, jak również upoważniających te zakłady do dokonywania zakupów od osób fizycznych i przedsiębiorstw nieuspołeczniionych.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności uprawnienia zakładów żywienia zbiorowego, sposób dokonywania zakupów, dopuszczalną wysokość cen oraz zasady rozliczeń i ich kontroli.

V. Stołówki akademickie i bufety.

§ 10. Wydatki administracyjno-rzeczowe, związane z prowadzeniem stołówek akademickich, pokrywane będą od dnia 1 stycznia 1951 r. z budżetu Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, w którym kredyty na stołówki akademickie

kie zostaną wyodrębnione i ustalone przez Ministra Finansów na wniosek Ministra Szkół Wyższych i Nauki w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 11. Ministrowie: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia i Oświaty uwzględnią w planach inwestycyjnych i remontowych podległych zakładów naukowych potrzeby stołów akademickich w oparciu o zryczałtowane kwoty, przewidziane dla poszczególnych stołów.

§ 12. Związek Spółdzielni Spożywców zorganizuje szeroką akcję zakładania bufetów w kinach i teatrach.

§ 13. 1. Bufety przyzakładowe zarówno prowadzone przez spółdzielnie, jak i przez zakłady pracy powinny być całkowicie samowystarczalne.

2. Należy w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r. ustalić ceny i marże dla bufetów przyzakładowych.

§ 14. 1. Bufety szkolne będą zakładane i prowadzone przez komitety rodzicielskie.

2. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego przeprowadzi w terminie do dnia 1 marca 1951 r. ewidencję tych bufetów i zapewni ich zaopatrzenie towarowe.

VI. Racjonalizacja.

§ 15. 1. Zakłady żywienia zbiorowego obowiązane są przyrządzać posiłki według planowych jadłospisów i na podstawie receptur, ustalonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

2. Jadłospisy powinny być ułożone i zróżniczkowane w sposób dostosowany do siły nabywczej poszczególnych grup konsumentów oraz w oparciu o dostępny w danym okresie asortyment surowców żywnościowych.

VII. Stan sanitarny.

§ 16. Minister Zdrowia zorganizuje przez podległe sobie organy sanitarne wzmożoną kontrolę sanitarną w zakładach żywienia zbiorowego w zakresie warunków sanitarnych i higieny oraz zdrowotności wydawanych posiłków.

§ 17. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do wydania zarządzeń w porozumieniu z Ministrem Zdrowia co do przestrzegania zasad higieny osobistej zatrudnionego personelu i czystości w zakładach żywienia zbiorowego.

VIII. Szkolenie.

§ 18. 1. Minister Handlu Wewnętrznego zorganizuje w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. 5 ośrodków doszkalania kadr, które będą miały za zadanie podnoszenie fachowych kwalifikacji nowostępujących i zatrudnionych już osób w aparacie żywienia zbiorowego i przeszkolą do końca 1951 roku — 3.000 osób.

2. Minister Finansów uruchomi do dnia 15 listopada 1950 r. na poczet dodatkowych kredytów inwestycyjnych kwotę 2.700.000 zł, niezbędną na adaptację i wyposażenie ośrodków doszkalania kadr.

IX. Postanowienia ogólne.

§ 19. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z właściwym związkiem zawodowym do opracowania projektu jednolitego układu zbiorowego pracy dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle gastronomicznym, w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r. i przedłożenia go do zatwierdzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 20. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do ustalenia w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. zasad i trybu ustalania cen w zakładach przemysłu gastronomicznego.

§ 21. Zleca się Ministrowi Finansów zwolnienie z dniem 1 listopada 1950 r. od podatku konsumpcyjnego dań obiadowych, których cena nie przekracza zł 3. Odnosne zarządzenie będzie wydane w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

X. Postanowienia końcowe.

§ 22. Uchwała niniejsza nie dotyczy stołów pracowników prowadzonych przy zakładach pracy.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1528.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych.

§ 1. 1. Zbędne albo nadetatowe pojazdy samochodowe oraz zbędne: ich zespoły, części zamienne i akcesoria, narzędzia specjalne i urządzenia techniczne służące do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, urządzenia techniczne służące do przestawiania pojazdów samochodowych na inny rodzaj paliwa jak również instrukcje dotyczące urządzeń technicznych służących do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, instrukcje do pojazdów samochodowych i katalogi części zamiennych, zwane w dalszym ciągu niniejszej uchwały „nadmiernymi remanentami motoryzacyjnymi” powinny być przekazane odpłatnie przez urzędy państwowe, jednostki gospodarcze oraz przez jednostki spółdzielcze — przedsiębiorstwom, wymienionym w § 2.

2. Państwowymi jednostkami gospodarczymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje państwowe, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

3. Jednostkami spółdzielczymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: Centralny Związek Spółdzielczy, centralne spółdzielnie i spółdzielnie.

§ 2. Nadmierne remanenty motoryzacyjne powinny być przekazane:

1) pojazdy samochodowe, ich zespoły, części zamienne i akcesoria marek i typów, wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały, oraz narzędzia specjalne i urządzenia techniczne służące do obsługi i napraw pojazdów samochodowych — do Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt”;

2) pojazdy samochodowe, ich zespoły, części zamienne i akcesoria marek i typów, nie wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały oraz urządzenia techniczne służące do przestawiania pojazdów na inny rodzaj paliwa — do Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy”;

3) instrukcje dotyczące urządzeń technicznych służących do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, instrukcje do pojazdów samochodowych i katalogi części zamiennych — do Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt” lub Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy” w zależności od tego, jakich urządzeń i pojazdów samochodowych one dotyczą.

§ 3. Tryb przekazywania nadmiernych remanentów motoryzacyjnych, sposób ich wyceny oraz terminy zapłaty ustali zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane w porozumieniu z Ministrami Finansów i Komunikacji oraz Prezesem Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości.

§ 4. W związku z niniejszą uchwałą tracą moc obowiązującą: uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów, jak również wszelkie zarządzenia wydane w wykonaniu tej uchwały.

§ 5. Zobowiązuje się Prezesa Rady Ministrów do zmiany okólnika Nr 1 z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie trybu przenoszenia nadetatowych pojazdów mechanicznych w roku 1950 (Monitor Polski Nr A—11, poz. 109) — w zakresie jego dostosowania do postanowień niniejszej uchwały.

§ 6. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji do zmiany — w razie potrzeby — listy pojazdów samochodowych stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. (poz. 1528).

I. SAMOCHODY OSOBOWE:

Marka

Typy

1. Chevrolet
2. Chevrolet

Fleetmaster DK; FK
De Luxe